

Antalet gotlandssippor i Ardre med omnejd var färre, cirka 40 000 blommade i fjol våras enligt Jörgens räkningar. Båda arterna har förmodligen gynnats under de senaste decennierna när det fordom intensiva skogsbetet har minskat kraftigt men igenväxningen ännu inte gått för långt.

På söndagsmorgonen flyttade vi oss i tanken till nordligare nejder när Stefan Grundström, ekolog vid Timrå kommun, berättade historien om hur smällvedeln *Astragalus penduliflorus* upptäcktes på Byberget i Haverö socken i Medelpad år 1879, om de lokaler som tillkommit sedan dess och vad som görs för att trygga dess framtid. Stefan, som har skrivit åtgärdsprogrammet för smällvedel, misstänker att de få lokaler vi ser idag är en rest av ett tidigare större och mer sammanhängande utbredningsområde.

Smällvedeln delar många av sina miljökrav med mosippan och är liksom den beroende av brand eller andra markstörningar i de ljusöppna och magra tallskogar där båda hör hemma.

Ännu längre norrut tog oss Mora Aronsson, ArtDatabanken, i sin presentation över släktet *Draba*. Många i salen nickade instämmande när Mora berättade om den frustration han först kände när han mötte draborna i Abiskos fjäll. Att bestämma dem var ingen sinekur. Men med tiden har han lärt sig både att artbestämma och att högt värdera dessa småvuxna och i många fall mycket sällsynta klenoder i fjällfloran.

Konferensen avslutades med att Lars Fröberg, Botaniska museet i Lund, redogjorde för det intensiva arbetet med att reda ut ett stort antal frågetecken i den nordiska umbellatfloran. Lars har fungerat som koordinator för familjen Apiaceae i den kommande volymen av Flora Nordica. Några av nyheterna är att spikblad inte längre förs till de flockblommiga utan ska räknas in i familjen Araliaceae – tillsammans med exempelvis murgröna – och att fjällkvannen trots namnet även finns i södra Sverige.

Lars hade varmt upp auditoriet med att på salens väggar ha satt upp tecknade avbildningar av bladen hos ett antal olika umbellater. Det var inte lätt, men förvånansvärt många av arterna visade sig gå att identifiera enbart med hjälp av karaktärer hos bladen.

Gulduppen 2010

I samband med årsmötet delades 2010 års guldupp ut. Den lycklige mottagaren blev i år Kurt-Anders Johansson, Skövde, för hans ”mycket stora insatser som teoretisk och praktisk naturvårdare, eldsjäl och inventerare under fyra decennier”.

Under tidigt 1980-tal inventerade Kurt-Anders ett stort antal av de så kallade 5:3-skogar som Skogsstyrelsen ville få avverkade. Han fann att många av dem hade höga naturvärden, skapade opinion i frågan och uppvaktade bland annat jordbruksminister Svante Lundkvist. Resultatet blev att 5:3-paragrafen avskaffades.

Kurt-Anders har arbetat med restaurering av många rikkärr och torrängar. Han är den store kämpen bakom restaureringen av Nohlmarken strax söder om Skövde (se SBT nr 5/2009), som efter restaureringen har utvecklats till en av Sydsveteriges finaste botaniska klenoder.

Kurt-Anders har inventerat ängs- och hagmarker, gjort reservatsutredningar samt inventerat orkidéer, gamla träd, svampar och mycket annat.

Han är mycket skicklig på kärllväxter, svampar, mossor och fåglar. Förutom länsstyrelserapporter har han skrivit i bland annat Skaraborgsnatur, Calluna och Svensk Botanisk Tidskrift. Han har under årens lopp lett ett otal studiecirkelar i botanik och svampkunskap.

Kurt-Anders är en ödmjuk självlärd brevbärande som är ständig ordförande i Västgötabergens Svampklubb sedan starten 1982. Som ordförande i Skövde Naturskyddsförening har han nyligen engagerat skövdeborna (tusentals namnunderskrifter) mot den planerade exploateringen av Aspö-området.

